

Den gnagende uvissheten

På overflaten er det en enkel tekst som Hege Aga Rogstad og Bernt Bjørn presenterer for oss i Ashes to Ashes. Men under overflaten er det et hav av mørke minner som sliter og gnager.

Anmeldt av: Ivar Hartviksen

Teater Ashes to Ashes, fremført av Ferske Scener, Sted: Blackbox, Nordland Teater, fredag 10. februar Manus: Harold Pinter, Regi: Kristin E. Bjørn Skuespillere: Hege Aga Rogstad og Bernt Bjørn, Musikk: Erik Stifjell, Design: Geir Tore Holm, Video: Nicolas Horne, Publikum: Fullt; 170 Lengde: 55 minutter

God underholdning!

Ashes to Ashes er skrevet av fjorårets nobelprisvinner i litteratur, Harold Pinter. Også i dette stykket presenterer Pinter en tilsynelatende enkel tekst, men underteksten er full av alvor og utfordrende spørsmål for så vel de to karakterene i stykket som for oss som publikum.

Tittelen har tydelig referanse til David Bowies hit med samme navn. Teksten er åpen og i mange lag, og den gir derved mange tolkningsmuligheter, alt fra de nære relasjonene til historiske katastrofer og storpolitiske hendelser.

På det ytre handler det om Rebekka (Hege Aga Rogstad), som begynner å få onde minner om mishandling fra en tidligere kjærest og om barnerov. Dette gnager også i samlivet med mannen Devlin (Bernt Bjørn), som ikke klarer å legge fra seg hennes vage beskrivelser om en annen mann. Han er etter hvert stadig mer innstendig i kravet om konkrete fakta. Hvem var denne mannen? Hva skjedde? Det hele blir til en gnagende visshet, eller kanskje heller uvisshet, mellom de to og i de to.

Det sies at fantasien kan være vår verste fiende, når vi for eksempel opplever brå død eller alvorlige traumer. Da kreves det konkrete fakta for at vi kunne legge bak oss de vonde minnene. Men om vi fortrenger traumatiske opplevelser vil de før eller seinere hjemseke oss, slik de hjem søker Rebekka. Det gjelder både i de nære og intime forhold, og også i krig og katastrofer. Devlin vil ha svar, konkrete svar, fra Rebekka. Hennes vage antydninger setter i gang fantasien hans, vekker sjalusien, og dette begynner å fortære følelsene han hadde for henne. For fakta kan også være et tveegget sverd, og da særlig ved mistanke om utroskap.

Hege Aga Rogstad leverer en meget troverdig og tankevekkende tolkning av karakteren Rebekka. Hege har gått sine barnesko i Mo i Rana, og startet også med barne- og ungdomsteater her. Hun har studert ved Statens teaterhøyskole, og seinere har hun arbeidet en periode ved Hålogaland Teater. Nå gjester hun for første gang hjembyen Mo som skuespiller med

Pinter og Ferske Scener.

Musikk, lydeffekter, videoprojeksjoner og scenografien la en god ramme for de to skuespillene. Særlig lydeffektene skapte en virkningsfull dialog med tekst og skuespill. Hva er virkelig? Kan vi stole på våre minnebilder? Og hva skjer når vi beretter våre minner for våre nærmeste eller andre? Hva er løgn og hva er sannhet? Og undervegs i forestillingen kverner dette i bakhodet mens vi selv dikter videre i det ubehagelige landskapet som tekst og skuespillere åpner opp oss for.